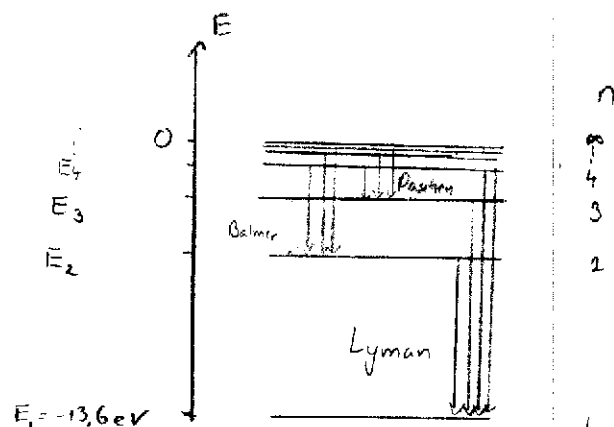

Vätens spektrum

$$E_n = -\frac{1}{n^2} \frac{m_e e^4}{8 \epsilon_0^2 h^2}$$

Vid övergång från ett tillstånd (energi E_i) till ett annat (energi $E_f < E_i$), utsänds ljus med energin

$$hf = E_i - E_f$$

$$f = \frac{c}{\lambda} \Rightarrow \frac{1}{\lambda} = \frac{m_e e^4}{8 \epsilon_0^2 h^3 c} \left(\frac{1}{n_f^2} - \frac{1}{n_i^2} \right)$$

$R_\infty = 1,097 \cdot 10^7 \text{ m}^{-1}$ + Rydbergs konstant (egentligen oändlig kärnmassa)

+ Rydbergs konstant (egentligen experimentell)

Lymanserien

$$n_f = 1 \Rightarrow n_i \geq 2$$

$$\lambda_{\max} \text{ fås då } n_i = 2 \Rightarrow \lambda_{\max} = R_\infty \left(1 - \frac{1}{2^2} \right) \approx 122 \text{ nm}$$

$$\lambda_{\min} \text{ fås då } n_i \rightarrow \infty \Rightarrow \lambda_{\min} = 1/R_\infty \approx 91,2 \text{ nm}$$

Balmerserien

$$n_f = 2 \Rightarrow n_i \geq 3$$

$$\lambda_{\max} = \{n_i = 3\} = \frac{1}{R_\infty \left(\frac{1}{2^2} - \frac{1}{3^2} \right)} \approx 656 \text{ nm}$$

$$\lambda_{\min} = \{n_i \rightarrow \infty\} = 365 \text{ nm}$$

Paschenserien

$$n_f = 3 \Rightarrow n_i \geq 4$$

$$\lambda_{\max} = \{n_i = 4\} = 1875 \text{ nm}$$

$$\lambda_{\min} = \{n_i \rightarrow \infty\} = 820 \text{ nm}$$

Synligt ljus $400 \text{ nm} \leq \lambda \leq 800 \text{ nm}$

E6

Deuteriums spektrum

Hur stor är skillnaden mellan våglängderna i vätespektrat och deuteriumspektrat?

Skillnad mellan väte ^1H och deuterium ^2H ?

Jo, kärnans massa.

$$\frac{1}{\lambda} = R_{\infty} \left(\frac{1}{n_f^2} - \frac{1}{n_i^2} \right)$$

↑
Beräknad för oändlig kärnmassa

$$\left[\begin{array}{ccc} \begin{array}{c} M \\ \circ \end{array} \xrightarrow[r]{r_i, r_o} \begin{array}{c} m \\ \bullet \end{array} & \Leftrightarrow & \begin{array}{c} M \rightarrow \infty \\ \circ \end{array} \xrightarrow[r]{r} \begin{array}{c} \mu = \frac{m}{1 + \frac{m}{M}} \\ \bullet \end{array} \\ m r_i^2 + M r_o^2 & = & \mu r^2 \end{array} \right] \quad \text{Byt ut } m_e \text{ mot } \mu$$

$$R_{\infty} \propto m_e \Rightarrow R = R_{\infty} \frac{1}{1 + \frac{m_e}{M}}$$

Antag $M_n = M_p = M_N$
 $\uparrow \quad \uparrow \quad \uparrow$
 neutron proton nukleon

$$\begin{aligned} \therefore \lambda(^1\text{H}) - \lambda(^2\text{H}) &= \frac{1}{R_{\infty}} \left(\frac{1}{n_f^2} - \frac{1}{n_i^2} \right) \left(1 + \frac{m_e}{M_H} - 1 - \frac{m_e}{2M_N} \right) \\ &= \frac{m_e}{2M_N} \approx \frac{1}{2 \cdot 1837} \approx 2,72 \cdot 10^{-4} \end{aligned}$$

Balmerserien: $n_f = 2$

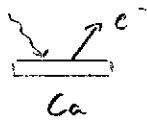
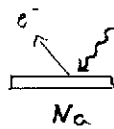
$$n_i = 3 \Rightarrow \Delta\lambda \approx 1,79 \text{ Å}^\circ$$

$$n_i = 4 \Rightarrow \Delta\lambda \approx 1,32 \text{ Å}^\circ$$

$$n_i = 5 \Rightarrow \Delta\lambda \approx 1,18 \text{ Å}^\circ$$

Fotoelektrisk effekt II

En H-lampa används för att fotoemittera elektroner från ett kalcium respektive ett natriumprov

Givet: utträdesarbetena

$$\phi_{Ca} = 3,1 \text{ eV}$$

$$\phi_{Na} = 2,8 \text{ eV}$$

Vilka ytterligare våglängder blir användbara (allt oanvändbara) då Ca-provet byts ut mot Na-provet?

Fotoelektrisk effekt

$$K_{max} = hf - \phi$$

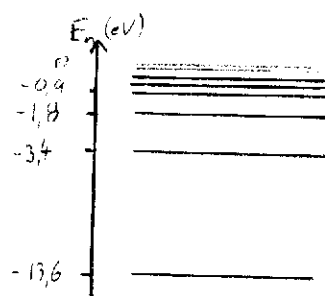
Vålespektret

$$hf = E_i - E_f = 13,6 \text{ eV} \cdot \left(\frac{1}{n_f^2} - \frac{1}{n_i^2} \right)$$

När vi byter från Ca till Na kan vi även fotoemittera elektroner med ljus som har energin

$$2,8 \text{ eV} < hf < 3,1 \text{ eV} \quad [\text{plus, givetvis, fortfarande alla med } hf > 3,1 \text{ eV}]$$

Energivådiagram

∴ Ytterligare några våglängder i Balmer-serien ($n_f=2$) blir användbara.

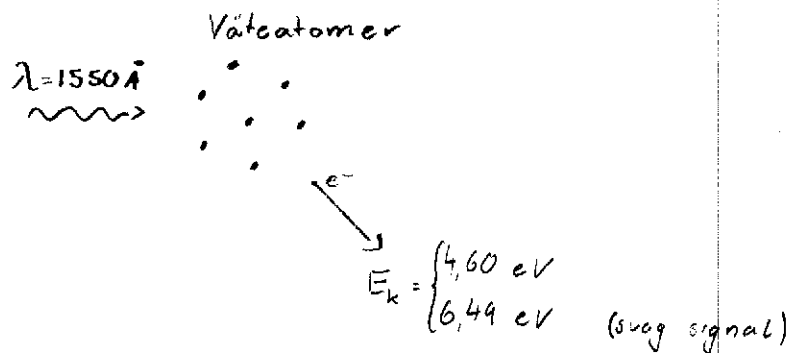
$$n_i = 3 \Rightarrow hf = 13,6 \text{ eV} \left(\frac{1}{2^2} - \frac{1}{3^2} \right) = 1,89 \text{ eV} \quad \text{för lite}$$

$$n_i = 4 \Rightarrow hf = 13,6 \text{ eV} \left(\frac{1}{2^2} - \frac{1}{4^2} \right) = 2,55 \text{ eV} \quad \text{för lite}$$

$$n_i = 5 \Rightarrow hf = 2,86 \text{ eV}, \quad f = \frac{c}{\lambda} \Rightarrow \underline{\lambda \approx 433 \text{ nm}}$$

$$n_i = 6 \Rightarrow hf = 3,02 \text{ eV} \Rightarrow \underline{\lambda \approx 410 \text{ nm}}$$

$$n_i = 7 \Rightarrow hf = 3,12 \text{ eV} \quad \text{fungerar även för Ca}$$

[Obs! Dessa diskreta elektronenergier kommer ifrån fotoabsorption, dvs elektronen absorberar hela fotonenergin. Comptonspridda elektroner hade haft kontinuerlig energifördelning]

Vad leder till att elektroner emitteras?

Elektronen har absorberat en foton och lämnat kärnan med kinetisk energi!

$$E_k = hf - E_b$$

Bindningsenergi - dvs den energi som krävs för att elektronen skall lämna kärnan

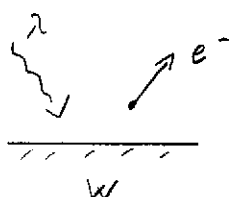
$$E_b = -E_n = +\frac{1}{n^2} \cdot 13,6 \text{ eV}$$

$$\therefore E_k = \frac{hc}{\lambda} - \frac{13,6 \text{ eV}}{n^2} \Rightarrow n = \sqrt{\frac{13,6 \text{ eV}}{\frac{hc}{\lambda} - E_k}}$$

$$E_k = 4,60 \text{ eV} \Rightarrow n = 2$$

$$E_k = 6,49 \text{ eV} \Rightarrow n = 3$$

[Varför observeras få elektroner med stor E_k ?]

Givet: $\lambda_{\max, W} = 230 \text{ nm}$ (för fotoel. effekt i volfram)
 10^{-9} m

Sökt: $K_{\max}$ och $v_{\max}$ för utsända elektroner då $\lambda = 180 \text{ nm}$.

Den minsta energi som krävs för att en elektron skall lämna materialet kallas utträdesarbete, ϕ .

$\Rightarrow$ Maximal kinetisk energi för en elektron som absorberar ljus med frekvensen f :

$$K_{\max} = hf - \phi$$

Gränsvärde för fotoelektrisk effekt:

$$hf_{\min} = \phi = \frac{hc}{\lambda_{\max}}$$

För volfram:

$$\phi_W = \frac{hc}{\lambda_{\max, W}} = \left\{ \begin{array}{l} h = 6,626 \cdot 10^{-34} \text{ J} \cdot \text{s} \\ = 4,1357 \cdot 10^{-15} \text{ eV} \\ c = 3 \cdot 10^8 \text{ m/s} \end{array} \right\} = 5,4 \text{ eV}$$

Med $\lambda = 180 \text{ nm}$ fås

$$\underline{K_{\max}} = \frac{hc}{\lambda} - \phi_W = \underline{1,5 \text{ eV}} = \{ 1 \text{ eV} = 1,6 \cdot 10^{-19} \text{ J} \} = 2,4 \cdot 10^{-19} \text{ J}$$

$$K_{\max} = \frac{1}{2} m_e v_{\max}^2 \Rightarrow \underline{v_{\max}} = \sqrt{\frac{2K_{\max}}{m_e}} = \{ m_e \approx 9,109 \cdot 10^{-31} \text{ kg} \} = \underline{7,3 \cdot 10^5 \text{ m/s}}$$

($v_{\max} \ll c$, ej S.R.)